

РЕШЕНИЕ

№ 2774

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-IV-B, в закрито заседание на четиринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивета М. Антонова

Членове: Розалина Г. Ботева
Гюлсевер Сали

като разгледа докладваното от Розалина Г. Ботева Въззивно гражданско дело № 20221100510478 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. от ГПК.

Образувано е по частна жалба, подадена от "С.П.Х.г" ЕООД против постановление от 27.07.2022г на ЧСИ М.К., рег. № 788 на КЧСИ, по изп. дело № 20227880400555, с което е отказано да се намали приетото по изпълнителното дело адвокатско възнаграждение. В жалбата се излагат доводи, че липсва фактическа и правна сложност по делото. Сочи се, че приетия хонорар надвишава почти два пъти определения по реда на чл. 10, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатското възнаграждение- за водене на изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания. Моли се съдът да постанови определение, с което да отмени обжалваното разпореждане за отказ за намаляване на адвокатския хонорар на вискателя.

Ответникът по жалбата и вискател по изпълнението- Б.В.Б., чрез пълномощника си адв. Е.Я., в писмено възражение, оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение като неоснователна. Твърди се, че до настоящия момент длъжникът не е изпълнил задължението си. Сочи се, че претендираният адвокатски хонорар, в размер на 950 лева, е съобразен с Наредбата за минимални адвокатски възнаграждения и същият не е прекомерен.

ЧСИ М.К. е изложил мотиви по чл. 436, ал. 3 от ГПК, в които поддържа становище за неоснователност на жалбата. Изразява становище, че претендираният

адвокатски хонорар не е прекомерен съгласно чл. 78, ал. 5 от ГПК, поради което не са налице основания за намаляването му.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Изпълнително дело № 20227880400555 по описа на ЧСИ М.К., рег. № 788 на КЧСИ, е образувано на 21.07.2021г. по молба на Б.В.Б., подадена чрез пълномощника му адв. Е.Я., въз основа на изпълнителен лист от 25.10.2021г., издаден от Софийски районен съд, 68 състав, по гр. дело № 72021/ 2018г., срещу „С.-П.Х.г“ ЕООД за сумата 6883,29 лева, представляваща трудово възнаграждение за периода 01.01.2018г.- 25.06.2018г., 319,63 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за трудово възнаграждение за периода 26.02.2018г., с помесечно натрупване, до 08.11.2018г., сумата 1657,80 лева, представляваща обезщетение поради прекратяване на трудовото правоотношение от ищеца по реда на чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ, на основание чл. 221, ал. 1 КТ, сумата 51,68 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ за периода 01.08.2018г.- 08.11.2018г., сумата 1172.18 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 14 дни за 2018г., на основание чл. 224 КТ, сумата 32,88 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 01.08.2018г.- 08.11.2018г. ведно със законната лихва върху трите главници, считано от 09.11.2018г. до окончателното плащане на сумите, сумата 734,57 лева- представляваща направени в първоинстанционното производство разноси за адвокатско възнаграждение, и изпълнителен лист от 26.10.2021г. за сумата 600 лева, представляваща направени във въззивното производство разноси за адвокатско възнаграждение.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Предмет на обжалване по чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК са разноските по изпълнението, претендирани от вискателя и възложени в тежест на длъжника, които се определят от частния съдебен изпълнител. За техния размер последният уведомява длъжника. В т. 2 от ТР № 3/2015г. на ОСГТК на ВКС се приема, че постановлението за разноските представлява всеки акт на съдебния изпълнител, с който той се произнася по задължението на длъжника за разноси по изпълнението. Това важи и за разноските, посочени в поканата за доброволно изпълнение. В тази си част поканата съдържа произнасяне по отношение на размера на разноските, които не са удостоверени в изпълнителното основание и издадения въз основа на него изпълнителен лист. Това произнасяне може да бъде оспорвано от длъжника по реда на чл. 435, ал. 2 ГПК.

Жалбата е подадена в законоустановения двуседмичен срок, от активно легитимирана страна, внесена е дължимата държавна такса по сметка на съда, поради

което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Въпросът за съдебните разноски в изпълнителното производство не е свързан със защита срещу незаконосъобразни изпълнителни действия, а с общия принцип за отговорността за разноски. Отговорността за разноски е уредена в общата част на ГПК, като в чл. 79 ГПК е посочено от кого се понася тази отговорност в изпълнителното производство. Оттук следва изводът, че правната възможност за намаляване на адвокатското възнаграждение е приложима не само в исковото, но и в изпълнителното производство (в този смисъл определение № 403 от 01.12.2008 г. по гр. дело № 1762/2008 г. на ВКС, V г.о.).

Съгласно общия принцип възприет в чл. 79, ал. 1 ГПК, разноските по изпълнителното дело са за сметка на длъжника. Разпоредбата на чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. на ВАДвС за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Наредбата) предвижда възнаграждение за образуване на изпълнително дело в размер на 200, 00 лева. Съгласно чл. 10, т. 2, вр. с чл. 7, ал. 2 от Наредбата, се дължи възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по изпълнителното дело при предприемане на действия с цел удовлетворяване на парични вземания, т.е. дължимостта на възнаграждението е предпоставено от осъществяване на процесуално съдействие и защита изразяващи се в извършване на действия по изпълнителното дело, различни от подаване на молба за образуване на изпълнителното производство. Адвокатското възнаграждение от тази категория е дължимо в полза на вискателя в изпълнителното производство тогава, когато липсва погасяване в срока за доброволно изпълнение. Цитираните разпоредби на чл. 10, т. 1 и чл. 10, т. 2 от НМРАВ са приложими в различни хипотези на развитие на изпълнителното производство- 1). когато вземането бъде погасено в срока за доброволно изпълнение (доброволно или в резултат от посочения в молбата за образуване способ), вискателят има право на разноски за адвокат по чл. 10, т. 1 от Наредбата; 2). когато изпълнение в срока по чл. 428 ГПК не е налице, защитата на вискателя ще надхвърли подаването на молбата за образуване на изпълнително дело. В този случай вече извършеното действие по подаване на молбата ще изгуби своя относително обособен характер на процесуално действие по т. 1 на чл. 10 от Наредбата и ще стане част от поредицата действия по удовлетворяване на вземането по смисъла на чл. 10, т. 2 от Наредбата.

Съгласно разясненията, дадени в т. 6 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК на ВКС, при възражение на длъжника или на някой от присъединените кредитори за прекомерност на разноски за възнаграждение на един адвокат, следва да се признава тази част, която съответства на действителната фактическа и правна сложност на изпълнителното дело с оглед различната роля на

адвоката при възлагането на изпълнението на държавен съдебен изпълнител, който няма право да определя изпълнителния способ, и ролята на адвоката при възлагането на изпълнението на частен съдебен изпълнител, комуто може да е възложено да определя изпълнителния способ. Съгласно т. 3 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013г. на ВКС по т.д. № 6/2012 г., ОСГТК, при преценка основателността на възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК, съдът следва да съобрази фактичската и правна сложност на спора и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права на страната.

Конкретиката на случая сочи, че в случая интересът е в размер на 15148,46 лева. Изчислен по реда на чл. 10, т. 2 от Наредбата е 492,22 лева.

В настоящия случай изпълнителното дело не се отличава нито с фактическа, нито с правна сложност. Конкретиката на случая сочи, че освен депозираната молба за образуване на изпълнителното дело пълномощникът на вискателя не е извършил други действия. Съгласно чл. 426, ал. 2 ГПК в молбата си вискателят посочва начина на изпълнението, като той може да посочи едновременно няколко начина, само ако това е нужно за удовлетворяване на вземането му. Сезирането на ЧСИ с конкретен изпълнителен способ е условие за редовност на молбата на вискателя. В чл. 426, ал. 2 изр. 2 ГПК е предвидено, че в течение на производството вискателят може да посочва и други начини на изпълнение. При определяне съответствието на размера на възнаграждението с фактичската и правна сложност на делото следва да бъде взето предвид, че изпълнителното производство не е приключило и предстои да бъдат извършени и други действия, с оглед постигане удовлетворяване на присъденото и допуснато до принудително удовлетворяване парично вземане. В тази връзка възражението на длъжника по чл. 78, ал. 5 от ГПК се явява основателно и присъденото адвокатско възнаграждение от ЧСИ в размер на сумата 950 лева, следва да бъде намалено до размер на сумата 750 лева.

Така мотивиран съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановление от 27.07.2022г на ЧСИ М.К., рег. № 788 на КЧСИ, по изп. дело № 20227880400555, в частта, в която е оставено без уважение искането на "С.П.Х.г" ЕООД, с ЕИК *****, по чл. 78, ал. 5 ГПК- за намаляване размера на адвокатското възнаграждение, заплатено от вискателя Б.В.Б., с ЕГН *****, **като незаконосъобразно, като вместо това постановява:**

НАМАЛЯВА разноските за адвокатско възнаграждение, заплатено от вискателя Б.В.Б. по изп. дело № 20227880400555 по описа на ЧСИ М.К., рег. № 788 на

КЧСИ- от 950 лева- до размера на сумата 750 лева

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____